

РЕШЕНИЕ

№ 375

гр. София, 21.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 22.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6540** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д., с адрес: [населено място], чрез адв. М. П., срещу мълчалив отказ на гл. експерт в Отдел „А.“ при Администрацията на МС, по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № 0307-51/27.05.2020 г., в частта му по т. 2, а именно: Комплексен документ /доклад, указание, сборник/, изготвен от Медицинския съвет, сформиран по повод на извънредното положение, свързано с разпространението на COVID 19.

Жалбоподателят сочи, че постановеният мълчалив отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Излагат се съображения, че информацията е обществена като липсват основания за отказ. Искане се от съда да отмени отказа. В с.з. жалбоподателят не се представлява. Прави искане за присъждане на разносните по делото в размер на 510 лева като е представено адв. пълномощно, /л. 38, 39/. Адв. възнаграждение се претендира в полза на проц. представител, на основание чл. 38, ал. 2, т. 3, пр. 2 от Закона за адвокатурата, поради безплатно представителство.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в с.з. Излага съображения в писмено становище за недопустимост на жалбата, с оглед произнасяне на адм. орган,

не претендира разноски.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Жалбата срещу постановления мълчалив отказ, определен в решението като „частичен“ на органа, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление на жалбоподателя вх. вх. № 0307-51/27.05.2020 г., като в частта му по т. 2 е както следва: Комплексен документ /доклад, указание, сборник/, изготвен от Медицинския съвет, сформиран по повод на извънредното положение, свързано с разпространението на COVID 19.

3. е посочил, че желае да получи информацията в електронен вид на имейл-адрес.

Органът, с решение от 09.06.2020 г. предоставя достъп до исканата информация като сочи, че предоставя цялата налична информация, а именно: заповед на министър-председателя № Р-51/23.03.2020 г. за създаване на Мед. съвет. Други мотиви и изрично произнасяне в решението по т. 2 не се сочат. Съдът намира, че липсата на изрично произнасяне в диспозитива на решението, относно липса на исканата информация в заявлението представлява мълчалив отказ за предоставянето ѝ в законовия 14-дневен срок. Това обуславя допустимост на подадената жалба по т. 2 от заявлението, предвид наличието на правен интерес за целта.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

От правна страна:

Процесният мълчалив отказ да се предостави исканата информация представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред. Същият е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон и процесуалните правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, ответникът по делото - гл. експерт в Отдел „А.“ при Администрацията на МС е длъжностно лице, с оглед заповед № В-2/03.01.18 г. /л. 24/ при държавен орган и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят

информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В настоящият случай, исканата информация по заявлението, така както е формулирана: Комплексен документ /доклад, указание, сборник/, изготвен от Медицинския съвет, сформиран по повод на извънредното положение, свързано с разпространението на COVID 19, представлява обществена такава и попада в обхвата на чл. 2 от ЗДОИ.

Мотиви за отказ, респ. достъп, в издаденото по заявлението решение не са изложени, като липсва и диспозитив по искането.

Информацията както е поискана е обществена, понеже е пряко свързана с дейността на държавата, като не се сочи изрично, че не е налична и е формиран мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, издаден в противоречие на матер. и проц. закон, при липсата на изискуемата в закона писмена форма и правни съображения. Това налага отмяната на постановения мълчалив отказ, като незаконосъобразен и връщане на делото като адм. преписка за ново произнасяне в 14-дневен срок и предоставяне на жалбоподателя на посочената информация, при съобразяване с разпоредбите на 34 и сл. от ЗДОИ.

Предвид своевременно направеното искане от жалбоподателя, с оглед изхода на спора, на същият, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се присъдят разноски по делото за адв. хонорар в размер на 500 лева на проц. представител, при условията на чл. 38, ал. 2, т. 3, пр. 2 от Закона за адвокатурата и за държ. такса в размер на 10 лева или общо – 510 лева.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Ю. Л. Д., с адрес: [населено място], чрез адв. М. П.,

мълчалив отказ на гл. експерт в Отдел „А.“ при Администрацията на МС, по подадено заявление за достъп до обществена информация, вх. № 0307-51/27.05.2020 г., в частта му по т. 2, а именно: Комплексен документ /доклад, указание, сборник/, изготвен от Медицинския съвет, сформиран по повод на извънредното положение, свързано с

разпространението на COVID 19,

като

ВРЪЩА делото като адм. преписка за ново произнасяне по заявлението за достъп, в 14-дневен срок, съобразно дадените в мотивите на решението задължителни указания за прилагане на закона;

ОСЪЖДА Администрацията на МС да заплати на Ю. Л. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] сума в размер на 10 /десет/ лева, представляваща сторени по делото разноски за д.т.;

ОСЪЖДА Администрацията на МС, на основание чл. 38, ал. 2, т. 3, пр. 2 от Закона за адвокатурата, да заплати на адв. М. В. П., с адрес: [населено място] сума в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща разноски за адв. хонорар;

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: